

הוא נעשה חיגר שאז הוא פטור מלעלות ואח"כ הבריא אז מותר לו לעלות לרגל ביום השלישי (רמ"ק) **וּבְהוֹזֵן וְחֶסְרוֹן יוּכַל לְהִפְנוֹת** ובהם נאמר וחסרון לא יוכל להמנות לפי שיש לו תשלומים **אֲכַל מִי שֶׁלֹּא חָג יוֹם טוֹב הִרְאִישׁוֹן שֶׁל חָג עָלֶיהָ אֶתְמַר** (קהלת א) **מְעוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִפְנוֹת**. אבל מי שלא יכל לעלות לרגל מפני שהיה חיגר עליו נאמר מעות לא יוכל לתקון כי הוא נדחה מלעלות לרגל ולהביא את קרבנו **וְהָאִי אִיהוּ חֲטָאת דְּמַעֲבַב לְעוֹלָה**. והוא החיגר שע"י חטאו הוא נידחה מלהביא את קרבן העולה (רמ"ק) **חֲטָא אִיהוּ דְּכַר. חֲטָאת, נוֹקְבָא**. והסיבה לזה מפני שהחטא הוא הסמא"ל הזכר שבקליפה והחטאת היא הלילי"ת הנקבה שבקליפה והם אוחזים את המלכות וגורמים לה שלא תוכל לעלות למעלה ע"י קרבן העולה (רמ"ק) **וְלִזְמַנֵּין דִּהָא אֶתְבָּסַם חֲטָאת, וְאֶתְפָּרַשׁ מְעוֹלָה. בְּהָהוּא שְׁעִיר**, ופעמים נמתקת הלילי"ת שנקראת חטאת ונפרדת מהמלכות שנקראת עולה ופירוד זה נעשה ע"י השעיר שמקריבים בר"ח ובמועדים (רמ"ק) **דִּאֶתְמַר** (במדבר טו) **וְשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֲטָאת**. שנאמר עליו ושעיר עזים אחד לחטאת דהיינו שבכל ר"ח ומועד מקריבים שעיר לכפר על טומאת מקדש וקודשיו ובוזה נטהרת ונפרדת המלכות מהקליפות ואז היא עולה למעלה ע"י עולת המועדים (יהל

אור).

אשם תלוי מצד הת"ת אחוז בחסד ובגבורה

אֲשֶׁם תֵּלֹוּי אֶחָיִד בְּתַרְוֵייהוּ, וקרבן אשם תלוי שהוא מצד הת"ת הוא אחוז בשניהם בחסד ובגבורה **כִּמְאֵן דְּאֶחָיִד לְכֹאֵן וּלְכֹאֵן, וְאִיהוּ תֵּלֹוּי בְּאִמְצָעֵיתָא**. והוא כמי שאוחז לכאן ולכאן והוא תלוי באמצע דהיינו שהוא מגיע על ספק חטא והוא תלוי בין הקדושה לטומאה כמו שהת"ת תלוי בין החסד והגבורה (רמ"ק) **כְּגֹוֹן, הַכֹּל תֵּלֹוּי עַד שְׂיָבֵא אֱלִיָּהוּ, וַיִּפְרֵשׁ לָהּ מִתַּמָּן**. והוא כמו מזה שאמרו חז"ל הכל תלוי עד שיבא אליהו ואז אליהו הנביא יבדיל את הקליפות מהמלכות שהם גורמים את הקושיות והספיקות ואז כל הקושיות יתורצו ויתבררו (רמ"ק) **הֵכִי אֲשֶׁם תֵּלֹוּי, אִיהוּ אֶחָיִד בְּתַרְוֵייהוּ**, וכך גם אשם תלוי שהוא אחוז בחו"ג וכן החטא שמחמתו מביאים את האשם הוא גם אחוז בקדושה **עַד דִּיְהֵבִין לִיָּה מְזוּנָא דִּילִיָּה, שׁוֹחַד דִּילִיָּה, וַיִּתְּפֹרֵשׁ מִתַּמָּן**, עד שמביאים לו את מזונו והשוחד שלו ואז הוא מופרש משמה (רמ"ק) **וּמִתְקַרְבִּין אַבְרִין דִּכְלָה דָּא לְדָא**. ואז מתקרבים האברים של המלכות שנקראת כלה שהם הספירות שלה זה לזה מאחר שהם נפרדו מהעוונות (רמ"ק) **דִּהֵכִי אִיהוּ אֲשֶׁם וְחֲטָאת, כְּסָרְכוֹת דְּאֶחָיִדֵן בְּרִיאָה, כְּסָרְכוֹת דְּאֶחָיִדֵן בְּרִיאָה**, שכך הם החטאים שחייבים עליהם אשם או חטאת שהם כמו סירכות שדבוקים בריאה שהיא המלכות (רמ"ק) **וְלֹא מְנִיחִין לָהּ לְפָרְחָא לְסִלְקָא לְגַבִּי עֵילָא, לְנִשְׁבָּא בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא**. והם לא מניחים אותה לפרוח ולהעלות למעלה בכדי לנשב

ברוח הקודש על הלב שהוא הז"א (רמ"ק).

שעיר אחד לה' מצד הקדושה ושעיר אחד לעזאזל מצד הטומאה

שֶׁה אִיהוּ לְעוֹלָה, דְּכִתִּיב, (בראשית כב) וְאִיהַּ הֶשֶׁה לְעוֹלָה

ואת השה ראוי להקריב אותו לקרבן עולה לפי שהוא מצד הקדושה (יהל אור)

שְׁכַתוּב בַּפְּסוּק וְאִיהַּ הֶשֶׁה לְעוֹלָה. וְאִתְּמַר בֵּיהּ (שמות יב) שֶׁה תָּמִים

זָכָר, וכן נאמר בו שה תמים זכר לפי שהשה הוא מצד יעקב שנקרא תמים ואילו שעיר

הוא מצד עשו (יהל אור) **הָדָא הוּא דְּכִתִּיב אִישׁ תָּמִים. וְהָא**

צָרִיךְ לְמִשְׁאֵל, דְּהָא שֶׁה אִיהוּ לִימִינָא, שְׁעִיר אִיהוּ

לְשִׁמְאֵלָא, וזהו מה שכתוב בפסוק על יעקב איש תמים והרי צריך לשאול ששעיר

הוא מצד עשו (יהל אור) דהרי השה הוא בצד החסד שבימין והשעיר הוא בצד הגבורה

שבשמאל **דְּהֵיִינוּ שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחִטָּאת,** שלכן מקריבים במועדים

שעיר לחטאת בכדי למתק את הדין בשורשו ואם כן קשה שהרי הוא מצד הגבורה

שבקדושה ולא מצד עשו שבטומאה **וְאִית שְׁעִיר, וְאִית שְׁעִיר. שְׁעִיר**

אֶחָד לַיִי, וְשְׁעִיר אֶחָד לְעִזָּאזֵל. אלא התירוץ הוא שיש שעיר ויש שעיר

שעיר אחד לה' הוא שעיר שבקדושה ושעיר אחד לעזאזל הוא שעיר שבטומאה **וְהֵיִינוּ**

דְּכִתִּיב, וזהו מה שכתוב בפסוק (ויקרא טז) **וְנָתַן אֶתְּרֹן עַל שְׁנֵי**

הַשְּׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרְלֵי אֶחָד לַיִי וְגּוֹרְלֵי אֶחָד לְעִזָּאזֵל.

על השעיר של עשיו משליכים את כל עוונות עם ישראל והוא הס"מ נהיה כבד
ולא יכול לקטרג

וּבַהֲהוּא שְׁעִיר, אֶתְמַר בְּעֵשׂוֹ, (בראשית כז) אִישׁ שְׁעִיר.

ובאותו שעיר שהולך לעזאזל נאמר על עשו שהוא היה איש שעיר לפי

ששרו של עשו הוא הס"מ שאליו שולחים את השעיר לעזאזל (רמ"ק) **וְדָא כְּבֵד.**

דְּנָטִיל כָּל אֵינּוֹן שְׁמָרִים דְּדָם. והשעיר לעזאזל הוא בבחינת הכבד

שלוקח את כל השמרים והסיגים של הדם שמהם יוצאים (דמתמן) **שְׁחִין**

אַבְעָבוּעוֹת פּוֹרְחוֹת, סְפָחוֹת, וְכָל מִינֵי צָרְעוֹת. שהן אבעבועות

שהם מיני צרעת שנקראים ספחות ועוד כל מיני צרעת ואת זה מורידים את השעיר לעזאזל

לס"מ שממנו נעשים הפגמים הללו (רמ"ק) **וְהֵינּוּ דְכֹהֲתִיב,** (ויקרא טז) **וְנָשָׂא**

הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גִּזְרָה. למקומו של הס"מ

וְאֵינּוֹן עֲוֹנוֹת תָּם, דְּאִיהוּ לְבָא, ואותם העוונות של יעקב שנקרא תם

שיעקב הוא הת"ת שהיא בחינת הלב **וְכִדִּין אֶתְפָּרֵשׁ מִלְּעֶרְבָא בְּלְבָא,**

וְכִדִּין אֶתְבָּסָם, ואז נפרד הס"מ מלהתערבב עם הלב שהוא יעקב ובניו ואז ע"י

השעיר לעזאזל הוא מתמתק והוא לא מקטרג עוד על יעקב ובניו **וְאִיהוּ כְּבֵד**

בְּאֵלֵין חוּבִין, ואז הס"מ נקרא כבד ע"ש שהוא נעשה כבד ע"י העוונות של ישראל

(יהל אור) **וְלֹא קָל לְסִלְקָא לְגַבֵּי יַעֲקֹב אִישׁ תָּם.** ואז הס"מ אינו

קל בכדי לעלות ולקטרג על יעקב שהוא איש תם **חֲדוּ מֵאֵרֵי מִתְנִיתִין**

דְּמִתִּיבְתָאן, וכשסיים הרעיא מהימנא את אלו הסודות אז שמחו כל בעלי המשנה